

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๓

องค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

*****

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง โดยคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่องควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชะมังเพื่อพิจารณาเห็นชอบและนำเสนอนายอำเภอเมืองพิจิตร เพื่อเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

เหตุผล

ตามมาตรา ๖๗, (๓), (๓), แห่ง พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ และมีหน้าที่คุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติจึงมีความจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อบังคับใช้ต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง และนายอำเภอเมืองพิจิตร จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลชะมังแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลชะมังเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“การค้า” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลละมั่ง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลละมั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

(๑) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง

(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๑.๓) การประกอบกิจการการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตสัตว์

(๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าบริโภคในครัวเรือน

(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไช้สัตว์

(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง

ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

(๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุก สัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๒.๗) การผลิต การไม่ การปน การลด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

(๒.๘) การสะสมหรือล้างครั่ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า การแจ่ว กุ้งแจ่ว ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๓.๘) การผลิตเบะแซ

(๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๐) การประกอบกิจการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว

(๓.๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์

น้ำส้มสายชู

(๓.๑๖) การคั่ว บด กาแฟ

(๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๓.๑๘) การผลิตผงชูรส

(๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

(๔) กิจกรรมที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง
ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(๔.๑) การผลิต การโม่ การลด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๔.๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๔.๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๔.๕) การผลิตสบู่ ฟงซ์กฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

(๕) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช การสะสม รวบรวมพืชผล
น้ำมัน

(๕.๒) การล้าง การอบ การรม การตาก การสะสมยางดิบ

(๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนอง

เดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๕) การผลิตยาสูบ

(๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๕.๘) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

(๖) กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือ
เครื่องใช้ต่าง ๆ

(๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการใน

(๖.๑)

(๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน

การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล โลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๕) การขัด การล้างโลหะ ด้วยเครื่องจักรสารเคมี หรือ วิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖.๑)

(๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก การล้างแร่ การขนส่งหรือขนถ่ายแร่

(๗) กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสาร สนิมยานยนต์

(๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๗.๔) การล้าง การอัดฉีด ยานยนต์

(๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗.๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๘) กิจการที่เกี่ยวกับไม้

(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การชุบร่อง การ ทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๘.๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น ทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๘.๔) การ อบไม้

(๘.๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘.๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

(๙) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

(๙.๑) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๙.๒) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร

(๙.๓) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นใดในทำนองเดียวกัน

(๙.๔) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่ง

เช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๕) การประกอบกิจการโรงมหรสพ

(๙.๖) การจัดให้มีการแสดงดนตรีเต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๗) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๘) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๙) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๙.๑๐) การประกอบกิจการ ให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใดเว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(๙.๑๑) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๙.๑๒) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

(๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๐) กิจกรรมที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป

(๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย หรือนุ่น

(๑๐.๓) การปั่นผ้าย หรือนุ่น ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

(๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทอต่าง ๆ

- (๑๐.๓) การชัก การอบ การรีด การอัดก๊อปปี้ ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๔) การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ
- (๑๑) กิจกรรมที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
  - (๑๑.๒) การระเบิด การไม่ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร การขุด การ

ตักดินด้วยเครื่องจักร

- (๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หินกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (๑๑.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาวดินสอพอง หรือการเผา

หินปูน

(๑๑.๘) การผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสมเช่น ผ้าเบรค ผ้าคัลตซ์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

- (๑๑.๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย
- (๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่างสารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย

(๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ ปิโตรเลียมต่าง ๆ

(๑๒.๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๑๒.๕) การฟอสส์ ยกเว้นกิจการใน (๗.๑)

(๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูโลส เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑๒.๗) การไม่ การบดขัณฑ์
- (๑๒.๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี

- (๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอสอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอสอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง ดินปืน หรือวัตถุที่ใช้เพื่อทำหรือเพื่อการระเบิด
- (๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์แก๊ก หรือสารเคลือบเงา
- (๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช กำจัดพาหะนำโรค หรือสารกำจัดวัชพืช
- (๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมภาว
- (๑๓) กิจการอื่น ๆ
  - (๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
  - (๑๓.๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
  - (๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
  - (๑๓.๔) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร
  - (๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้
  - (๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
  - (๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
  - (๑๓.๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
  - (๑๓.๙) การก่อสร้าง

ข้อ ๓/ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานที่ประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานที่ ประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญ ด้วย

ข้อ ๙ สถานที่ประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้าย หรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

(๔) จะต้องประกอบกิจการภายในเขตสถานที่ตามที่ขออนุญาตและตาม กำหนดวันและเวลาที่ขออนุญาต

(๕) ถ้ามีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติมสถานที่ประกอบ กิจการจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) จะต้องปฏิบัติตามทุกอย่างเพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามคำ แนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความ จำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูก
สุกัลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและ
ประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะ
นั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจ
เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็น
พาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบ
อาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหาร สำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตาม
ข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย
เป็นสัดส่วนและต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและ
ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วย
การควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึก การบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิง
อย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการ
กำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบ ของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใดๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์ประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลละมั่ง ประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ต้องปฏิบัติ รวมทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้น ๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม ไม่มีน้ำขัง สามารถระบายน้ำออกได้โดยสะดวก
- (๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อพักน้ำซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุถาวรมีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓)การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้้ำในทางสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔)จัดให้มีระบบบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียหรือกากของเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามหลักเกณฑ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะม้งกำหนด

(๕)ต้องมีระบบควบคุมป้องกัน กลิ่น เสียย แสง รังสี และความสั่นสะเทือน สิ่งมีพิษฝุ่นละออง ควันเขม่า เถ้ามูล หรือสิ่งใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้

(๖)เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำรั่วไหลหรือซังได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครกไขมันให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น เสียย รังสี ความสั่นสะเทือน สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า ควัน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ผู้ดำเนินกิจการต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗)จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เหมาะสมและเพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะม้งกำหนด

(๘)จัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น

(๙)มีตะแกรงรับเศษมูลฝอย มีบ่อดักไขมันและบ่อดักตะกอนก่อนปล่อยน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย

(๑๐)จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนที่เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะและจัดสถานที่มิให้เป็นที่ยาอาศัยของสัตว์นำโรค

(๑๑)จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคน ที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นตามหลักเกณฑ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลชะม้งกำหนด และอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการกำจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๑๒)สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ซัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอและต้องสร้างให้ถูกสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

(๑๓)สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีสถานที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำเห็นชอบ

(๑๔)กิจการสถานบริการต้องจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งต้องแต่งกายให้สะอาด สุภาพเรียบร้อย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ คำสั่งและประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล ชะมัง

(๑๖) ห้ามมิให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม และกิจการเกี่ยวกับการบริการ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ระบุไว้หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจพบว่าตนเป็นพาหะ หรือได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรค ดังระบุดังต่อไปนี้

- (ก) โรคเรื้อน
- (ข) วัณโรค
- (ค) กามโรค
- (ง) คุดทะราด
- (จ) ไข้สวกใส
- (ฉ) หัด
- (ช) บิด
- (ซ) ไข้ทรพิษ
- (ฌ) คางทูม
- (ญ) อหิวาต์
- (ฎ) โรคผิวหนัง
- (ฏ) โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน หรือปัญญาอ่อน
- (ฐ) โรคลมชัก หรือลมบ้าหมู
- (ฑ) โรคไวรัสตับอักเสบนชนิดเอ

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตตามข้อ ๒๑ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๔ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลชะมังเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระแต่วันแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า ๒ ครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๖ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะมัง

ข้อ ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใช้อนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนัก

ทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลละมั่ง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ลงชื่อ) ฉวีวรรณ รัตนสุรีย์

(นางฉวีวรรณ รัตนสุรีย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลละมั่ง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) โกสินทร์ ศรีเพชรพงษ์

(นายโกสินทร์ ศรีเพชรพงษ์)

นายอำเภอเมืองพิจิตร

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพะมั่ง

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
(๑)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์</u>		
	(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก การเลี้ยงม้า โค กระบือ		
	ก. จำนวน ๔-๙ ตัว	๓๐๐	-
	ข. จำนวน ๑๐-๒๐ ตัว	๔๐๐	-
	ค. จำนวน ๒๐ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	การเลี้ยงสุกร		
	ก. จำนวน ๑๐-๕๐ ตัว	๒๐๐	-
	ข. จำนวน ๕๐-๑๐๐ ตัว	๑,๐๐๐	-
	ค. จำนวน ๑๐๐-๒๐๐ ตัว	๑,๕๐๐	-
	ง. จำนวน ๒๐๐ ตัวขึ้นไป	๒,๐๐๐	-
	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ นก		
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๖๐-๑๐๐ ตัว	๑๐๐	-
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑-๕๐๐ ตัว	๒๐๐	-
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๑-๒,๐๐๐ ตัว	๓๐๐	-
	ง. จำนวนตั้งแต่ ๒,๐๐๑-๕,๐๐๐ ตัว	๕๐๐	-
	จ. จำนวนตั้งแต่ ๕๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
การเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง	๑,๐๐๐	-	
(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานมตัวละ	๓๐	-	
(๑.๓) การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใด อันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐- ๓,๐๐๐	-	
(๒)	<u>กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์</u>		
	(๒.๑) การฆ่าสัตว์ (โรงฆ่าสัตว์) ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๐๐๐	-
	(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ที่ยังไม่ได้ฟอก	๑,๐๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป	๑,๐๐๐	-
	(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ หนังสัตว์	๑,๐๐๐	-
	(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด	๑,๐๐๐	-
(๓)	(๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ หนังสัตว์ เขาสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ <ul style="list-style-type: none"> ก. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป ข. โดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังต่ำกว่า ๕ แรงม้าลงมา ค. ไม่ใช้เครื่องจักร 	๕๐๐	-
		๒๐๐	-
		๑๐๐	-
	(๒.๗) การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ <ul style="list-style-type: none"> ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา 	๑,๐๐๐	-
		๒๐๐	-
		๑๐๐	-
	(๒.๘) การสะสมหรือล้างครั้ง	๕๐๐	-
	กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม		
	(๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม	๕๐๐	-
	(๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคยนํ้าบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-
	(๓.๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-
	(๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-
(๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๓.๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
	(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เต้าฮวย ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
	(๓.๘) การผลิตเบะแซ	๒๐๐	-
	(๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด ก. โดยใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	(๓.๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
	(๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการ ห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-
	(๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๓,๐๐๐	-
	(๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล (ยกเว้นภายใน ครอบครัว)	๑,๐๐๐	-
	(๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	๑,๐๐๐	-
	(๓.๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๓,๐๐๐	-
	(๓.๑๖) การคั่ว บด กาแฟ	๕๐๐	-
	(๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อไป	
		บาท	สตางค์
	(๓.๑๘) การผลิตผงชูรส	๑,๐๐๐	-
	(๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๒๐๐	-
	(๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืช อย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐	-
	(๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิด ผงอื่น ๆ	๒๐๐	-
	(๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน	๒๐๐	-
	(๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มั้กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ คล้ายคลึงกัน	๒๐๐	-
	(๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๒,๐๐๐	-
(๔)	(๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่ จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒,๐๐๐	-
	(๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๕๐๐	-
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง</u>		
	(๔.๑) การผลิต การไม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วย เครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๓๐๐	-
	(๔.๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-
	(๔.๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๑,๐๐๐	-
	(๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อม สำเร็จรูป	๑,๐๐๐	-
(๔.๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
(๕)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร</u>		
	(๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช การสะสม รวบรวม พืชผลน้ำมัน		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
	(๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๑,๐๐๐	-
	(๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ใน ทำนองเดียวกันด้วย เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	(๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร		
	ก. ไม่เกิน ๒๐ เกวียน	๒๐๐	-
	ข. เกิน ๒๐ เกวียน	๔๐๐	-
	(๕.๕) การผลิตยาสูบ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	(๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วย เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
(๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย	๒,๐๐๐	-	
(๖)	(๕.๘) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	(๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๑,๐๐๐	-
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่</u>		
	(๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
	(๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้น กิจการในลำดับที่ (๖.๑)	๑,๐๐๐	-
	(๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การ ประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือ ไฟฟ้า ยกเว้นกิจการในลำดับที่ (๖.๑)	๒๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นโดยกเว้นกิจการใน ลำดับที่ (๖.๑)	๕๐๐	-
	(๖.๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการในลำดับที่ (๖.๑)		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๒๐๐	-
	(๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือ การล้างแร่	๕,๐๐๐	-
(๗)	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล		
	(๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๑,๐๐๐	-
	(๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๑,๐๐๐	-
	(๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย		-
	ก. จักรยานยนต์	๕๐๐	-
	ข. รถยนต์	๑,๐๐๐	-
	(๗.๔) การล้าง การอัดฉีดรถยนต์	๕๐๐	-
	(๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๕๐๐	-
	(๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง	๑๐๐	-
	(๗.๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าครัตช์	๒๐๐	-
(๘)	กิจการที่เกี่ยวกับไม้		
	(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๒๐๐	-
	(๘.๓) การประดิษฐ์ไม้หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการ ฟัน การทาสาร เคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐	-
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๒๐๐	-
	ง. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๑๐๐	-
	(๘.๔) การอบไม้	๒,๐๐๐	-
	(๘.๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	(๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๓๐๐	-
	(๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๕๐๐	-
	(๘.๘) การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน		
	ก. ขายเป็นส่ง	๒๐๐	-
	ข. ขายปลีก	๑๐๐	-
(๙)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ</u>		
	(๙.๑) การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด	๒,๐๐๐	-
	(๙.๒) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร	๕๐๐	-
	(๙.๓) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนอง เดียวกัน	๑,๐๐๐	-
	(๙.๔) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-
	(๙.๕) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ	๑,๐๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๙.๖) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะหรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒๐๐- ๑,๐๐๐	-
	(๙.๗) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-
	(๙.๘) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-
	(๙.๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมาย ว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๒๐๐	-
	(๙.๑๐) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้ บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐	-
	(๙.๑๑) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม	๑,๐๐๐	-
	(๙.๑๒) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุขวิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๑,๐๐๐	-
	(๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐- ๕,๐๐๐	-
(๑๐)	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ</u>		
	(๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป		
	ก. การทอผ้าด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. การทอผ้าด้วยที่กระตุกเกิน ๑๐ ก็ขึ้นไป	๓๐๐	-
	ง. การทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕-๑๐ ก็	๒๐๐	-
	(๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย หรือนุ่น	๕๐๐	-
	(๑๐.๓) การปั่นฝ้าย หรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	(๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๕๐๐	-
	(๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์สิ่งทออื่น ๆ	๒๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๑๐.๗) การชัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร	๓๐๐	-
	(๑๐.๘) การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ	๕๐๐	-
(๑๑)	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	(๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา		
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	-
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐	-
	(๑๑.๒) การระเบิด การโม่ การปั่นหินด้วยเครื่องจักร	๕,๐๐๐	-
	(๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
	(๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราาย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	ก. ๑-๓ ตัน	๒๐๐	-
	ข. ๓-๕ ตัน	๕๐๐	-
	ค. ๕ ตันขึ้นไป	๓,๐๐๐	-
	(๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
	(๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๕๐๐	-
	(๑๑.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	๕๐๐	-
	(๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าครัตซ์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๓,๐๐๐	-
	(๑๑.๙) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๐๐๐	-
	(๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย	๑,๐๐๐	-
	(๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๒,๐๐๐	-
(๑๒)	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี		
	(๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย	๒,๐๐๐	-
	(๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๓,๐๐๐	-

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	(๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การผสม การขนส่งน้ำมัน ปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ต่าง ๆ		
	ก. แบบไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	-
	ข. แบบใช้เครื่องจักร	๕,๐๐๐	-
	(๑๒.๔) การผลิต การผสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๕,๐๐๐	-
(๑๓)	(๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการในลำดับที่ (๗.๑)		
	ก. พ่นสีรถยนต์	๕๐๐	-
	ข. พ่นสีของอื่นนอกจากรถยนต์	๒๐๐	-
	(๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูโลสออยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
	(๑๒.๗) การไม้ การบดขุ่น	๒๐๐	-
	(๑๒.๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐	-
	(๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์	๒๐๐	-
	(๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูโลสออยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
	(๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูโลสออยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่ คล้ายคลึง	๕๐๐	-
	(๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐	-
	(๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐	-
	(๑๒.๑๔) การผลิต การผสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือ สารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๐๐๐	-
	(๑๒.๑๕) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคมีเคลือบเงา	๑,๐๐๐	-
	(๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งสารกำจัด ศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค	๒,๐๐๐	-
	(๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การผสมกาว	๕๐๐	-
	กิจการอื่น ๆ		
	(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร		
ก. เครื่องจักรมีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี	
		บาท	สตางค์
	ข. เครื่องจักรมีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐	-
	ค. เครื่องจักรมีกำลัง ๑ แรงม้า ลงมา	๓๐๐	-
	(๑๓.๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	๑๐๐	-
	(๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-
	(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร	๒๐๐	-
	(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้		
	ก พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๒๐ ตารางวา	๑๐๐	-
	ข พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา	๒๐๐	-
	ค พื้นที่ใช้วางวัตถุไม่เกิน ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา	๓๐๐	-
	ง พื้นที่ใช้วางวัตถุเกิน ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป	๕๐๐	-
	(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๑,๐๐๐	-
	(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๕๐๐	-
	(๑๓.๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีสีสิงทอ	๕๐๐	-
	(๑๓.๙) การก่อสร้าง	๑,๐๐๐	-

แบบคำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ ..... ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....

แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....เทศบาล//อบต .....

จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

( ) สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท .....

โดยมีพื้นที่ประกอบการ ..... ตารางเมตร

( ) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท .....

..... มีคนงาน ..... คน ใช้เครื่องจักรขนาด..... แรงม้า

( ) กิจการตลาด ที่มีदारจำหน่าย .....

(เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด)

( ) กิจการจำหน่ายสินค้าในที่/ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท .....

ณ บริเวณ ..... โดยมีวิธีการ .....

( ) กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

เก็บขนสิ่งปฏิกูลโดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

เก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่ .....

เก็บขนมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

เก็บขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่ .....

ต่อ (เจ้าพนักงานท้องถิ่น) ..... พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย
ดังนี้คือ

๑) สำเนาบัตรประจำตัว .....(ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

๓.๑ .....

๓.๒ .....

๔) .....

๕) .....

(ด้านหลังขอรับใบอนุญาต)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขออนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

( ) เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้.....

.....

( ) เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ .....

.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข
(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

( ) อนุญาต ให้ประกอบกิจการ

( ) ไม่ อนุญาตให้ประกอบกิจการ เพราะ....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่...../เลขที่...../.....

(๑)เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....
สัญชาติ.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒)ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลพะมั่ง

(๓)หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไข เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑).....

(๔.๒).....

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นสุดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่
ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อน
ใบอนุญาตสิ้นอายุ (มีต่อด้านหลัง)

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....อบต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ประเภท.....
ตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่...../
ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ต่อ(เจ้าพนักงานท้องถิ่น).....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัว.....(ประชาชน/ข้าราชการ//พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- ๓) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
  - ๓.๑ .....
  - ๓.๒ .....
- ๔) .....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

<u>ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข</u>	<u>คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น</u>
จากการตรวจสอบสถานประกอบการ	( ) อนุญาต ให้ประกอบกิจการได้
( ) เห็นสมควรอนุญาต	( ) ไม่ อนุญาตให้ประกอบกิจการ
( ) เห็นควรไม่อนุญาต.....	เพราะ.....
เพราะ.....	(ลงชื่อ).....
(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข	(.....)
(.....)	ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....
ตำแหน่ง.....วันที่...../...../.....	

แบบคำขอรับใบแทน
ใบอนุญาต.....

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ ..... ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....
แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ ..... จังหวัด .....
หมายเลขโทรศัพท์ .....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต .....
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาต ให้ประกอบการ.....
ประเภท.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย ..... ถนน .....
ตำบล ..... อำเภอ..... จังหวัด ..... หมายเลขโทรศัพท์ .....
ตามใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๒) ใบอนุญาต ได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

(๓) พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วคือ

( ) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

( ) ใบอนุญาตเดิม/หนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ารับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ใบแทนใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑)เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

(๒) ผู้ได้รับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดใน
ข้อกำหนดของท้องถิ่น

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมาย
อื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑) .....

๔.๒) .....

(๕) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(๖) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน

(๑) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบ
กิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขออนุญาตใหม่ก่อนใบแทนสิ้นอายุ